

Lá Rụng và Đoá Hoa Vô-Uy

1- Khi nhìn lá úa rụng đầy sân
Nghĩ đến tương lai đến thật gần
Mỗi chiếc lá vàng rơi rụng xuống
Sẽ là thể xác một nhân thân

2- Tuổi thọ con người ngắn ngủi sao!
Trăm năm thắm thoát biết nhường bao!
Thử đứng dưới tàng cây cổ thụ
Có thấy đời ta đáng tự hào?

Trọn kiếp nhân sinh ở cõi trần
Chỉ là hư ảo tựa phù vân
Đau thương khổ lụy tràn tâm tưởng
Ngụp lặn trong lòng biển trầm luân

Mỗi độ Thu về lại xót xa
Buồn trông cảnh tượng bóng dương tà
Đường chiều ngập lá vàng rơi rụng
Sinh tử đo bằng một sát na!

3- Nhưng cảnh mùa Thu vẫn đáng yêu!
Vì giữa rừng lá rụng tiêu điều
Có một loài hoa gieo sức sống
Đó là những đoá HOA VÔ UY

Đức Phật thương toàn thể chúng sinh
Chỉ cho nhân loại cách an bình
Buông bỏ âu lo và phiền muộn
Tu tập Chân Như luyện tính thiền

Kìa đoá vô uy rực rỡ vàng!
Tung bay trong gió giữa Thu sang
Con đường giải thoát thân thang mở
Thoát cảnh trầm luân, đạt Niết Bàn.

HongNguyen/H.N.T. Nov.8.19

*Nguồn: Blog Chùa Vạn-Hạnh, Hoà-Lan